

Sygn. akt IX C 1216/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku Wydział IX Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Filip Sporek

Protokolant: Martyna Stempińska

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.a r.l. w L.

przeciwko J. L.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. L. na rzecz powoda (...) S.a r.l. w L. kwotę 522,04 zł (pięćset dwadzieścia dwa złote 04/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227,54 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych 54/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IX C 1216/14

UZASADNIENIE

Powód (...) S.a r.l. w L. domagał się zasądzenia od pozwanego J. L. kwoty 522,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podano, że powód na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 20 grudnia 2013 r. przejął od firmy (...) Towarzystwa (...) SA w W. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu niezapłaconych składek ubezpieczonych, wynikających z umów ubezpieczeń, w tym umów obowiązkowych ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów. Pozwany nie uregulował zadłużenia wynikającego z polisy nr K 826516102 z dnia 1 kwietnia 2012 r. na kwotę 434,33 zł. Wartość przedmiotu sporu została określona zgodnie z częściowym wykazem wierzytelności. Powód domaga się zapłaty należności głównej w kwocie 522,04 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu. /pозew k. 5-7, 27-28/

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 25 kwietnia 2014 roku w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem powoda zawartym w pozwie. /nakaz zapłaty k. 6/

Od powyższego nakazu zapłaty, pozwany J. L. wniósł sprzeciw zaskarżając go w całości. Pozwany podniósł, że nie jest winny żadnych sum nikomu. Umowa została rozwiązana na piśmie. Zarzucił, że (...) nie pożyczył pieniędzy na ubezpieczenie samochodu i nie może domagać się zapłaty. /sprzeciw k. 9/

W piśmie z dnia 21 kwietnia 2015 r. powód podał, że na podstawie umowy z dnia 23 grudnia 2011 r. przejął od (...) SA prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu polisy (...) numer (...). W ramach czynności

windykacyjnych powód wysyłał do pozwanego serię pism informujących o stanie zadłużenia, właściwym do wpłat numerze rachunku bankowego wraz ze wskazaniem podstaw prawnych ewentualnych działań jakie mogą być zrealizowane w przypadku nieuregulowania wymagalnego roszczenia. Umowa ubezpieczenia OC pojazdu marki R. (...) o numerach rejestracyjnych (...) została zawarta w dniu 1 kwietnia 2012 r. z terminem płatności upływającym w dniu 1 października 2012 r. Powód nie uznał twierdzeń pozwanego dotyczących wypowiedzenia umowy ubezpieczenia. Pozwany do sprzeciwu dołączył potwierdzenie nadania listu poleconego, jednak nie załączył kopii wypowiedzenia, na które się powołuje /pismo z dnia 21.04.2015 r. k. 56-57/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2009 roku J. L. zawarł z (...) Towarzystwem (...) SA w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres roku potwierdzoną polisą numer (...). Umowa ubezpieczenia dotyczyła samochodu osobowego marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Samochód ten uległ wypadkowi w październiku 2009 r. i z uwagi na jego stan techniczny nadawał się do kasacji.

Okoliczności bezsporne, nadto potwierdzone dowodami: pismo z (...) SA z dnia 07.07.2015 r. k. 73, pismo powoda z dnia 09.02.2010 r. k. 83

Pismem z dnia 9 lutego 2010 r., nadanym na poczcie w dniu 15 lutego 2010 r., otrzymanym przez (...) Towarzystwo (...) SA w W. w dniu 19 lutego 2010 r., J. L. wypowiedział umowę ubezpieczenia potwierdzoną polisą nr (...) ze skutkiem na dzień 31 marca 2010 r.

Okoliczności częściowo bezsporne, a nadto potwierdzone dowodami: pismo z (...) SA z dnia 07.07.2015 r. k. 73, pismo powoda z dnia 09.02.2010 r. k. 83, potwierdzenie nadania k. 52, potwierdzenie odbioru k. 53

W dniu 1 kwietnia 2012 roku J. L. zawarł z (...) Towarzystwem (...) SA w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres roku potwierdzoną polisą numer (...). Umowa ubezpieczenia dotyczyła samochodu osobowego marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Okoliczności częściowo bezsporne, a nadto potwierdzone dowodami: pismo z (...) SA z dnia 07.07.2015 r. k. 73,

W dniu 26 marca 2012 r. J. L. uiścił pierwszą ratę składki, zaś druga rata składki w kwocie 434,33 zł miała być płatna do dnia 1 października 2012 r. J. L. nie zapłacił drugiej raty składki w kwocie 434,33 zł.

Okoliczności częściowo bezsporne, a nadto potwierdzone dowodami: pismo z (...) SA z dnia 07.07.2015 r. k. 73, częściowy wykaz wierzytelności k. 37v

W dniu 20 grudnia 2013 r. (...) Towarzystwo (...) SA w W. dokonał przelewu na rzecz (...) S.a r.l. w L. wierzytelności wynikającej z umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą nr (...).

(...) S.a r.l. w L. zawiadomił J. L. o powyższym przelewie wierzytelności i wezwał do zapłaty kwoty 434,33 zł.

Okoliczności bezsporne, nadto potwierdzone dowodami: pismo powoda k. 37,

częściowy wykaz wierzytelności k. 37v

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów prywatnych złożonych do akt sprawy przez obie strony procesu oraz uzyskanych od (...) Towarzystwo (...) SA w W.. Dokumenty te jako dokumenty prywatne Sąd uznał za dowód tego, że osoby które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w dokumencie /art. 245 k.p.c./. Za wiarygodne Sąd uznał powyższe dokumenty prywatne, albowiem ich treść nie budziła wątpliwości, nie były one kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd przeprowadził dowód z przesłuchania pozwanego, jednakże w ocenie Sądu dowód ten nie jest wiarygodny. Pozwany podawał, że dokonał wypowiedzenia umowy ubezpieczenia około półtorej roku temu, a następnie sprostował przesłuchanie w ten sposób, iż wypowiedzenia umowy miał dokonać przed końcem marca 2012 r. Przesłuchanie pozwanego pozostaje w sprzeczności zarówno z dokumentami, które złożył pozwany w postaci potwierdzenia nadania i odbioru pisma powoda przez (...) Towarzystwo (...) SA w W., z których wynika, że pismo to zostało nadane w urzędzie pocztowym w dniu 15 lutego 2010 r. /k. 52/. Przesłuchanie pozwanego nie koresponduje również z informacją udzieloną przez (...) Towarzystwo (...) SA w W., z której wynika, że pozwany nie dokonał zapłaty drugiej raty składki z umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą (...) numer (...) /k. 73/. Wypowiedzenie pozwanego z dnia 9 lutego 2010 r., które otrzymał ubezpieczyciel dotyczyło zaś umowy ubezpieczenia OC potwierdzonej polisą (...) /k. 83/.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie zaś z art. 4 pkt 1 ustawy z dnia z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 392) ubezpieczeniem obowiązkowym jest m.in. ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Zgodnie zaś z art. 8 ust. 1 cytowanej ustawy taryfy oraz wysokość składek ubezpieczeniowych za ubezpieczenia obowiązkowe ustala zakład ubezpieczeń.

Zgodnie zaś z art. 28 ust. 1 tej ustawy, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy.

Powyższe oznacza, iż na osobie, która nie chce kontynuować ubezpieczenia u danego ubezpieczyciela, ciąży obowiązek pisemnego wypowiedzenia umowy ubezpieczenia. Brak takiego wypowiedzenia w przewidzianym w ustawie terminie (a więc na dzień przed jej upływem) i we wskazanej formie (pisemnej), powoduje automatyczne przedłużenie tej umowy na rok kolejny.

Podkreślić należy, iż art. 28 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych nakłada na posiadacza pojazdu obowiązek wypowiedzenia umowy w określonym terminie i w określonej formie. Posiadacz pojazdu, powinien, nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa została zawarta, powiadomić na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu. Ustawa jednoznacznie wskazuje na obowiązek powiadomienia na piśmie ubezpieczyciela w zakreślonym terminie.

Zgodnie zaś art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. (§ 2 art. 509 k.c.). Pozwany nie kwestionował skuteczności przelewu wierzytelności.

Pozwany nie udowodnił, iż wypowiedział umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej potwierdzoną polisą numer (...), zaś to na nim spoczywał ciężar udowodnienia, gdyż z tego faktu wywodził skutki prawne (art. 6 k.c.).

Pozwany nie dokonał zapłaty drugiej raty składki, dlatego też powództwo było zasadne, o czym Sąd orzekł na podstawie powyższej przywołanych przepisów, w punkcie I wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na mocy art. 481 k.c. Zgodnie z przepisem art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Zgodnie z umową składka powinna być zapłacona do dnia 1 października 2012 r., a zatem od dnia następnego pozwany pozostawał w opóźnieniu w płatności. Nadto za okres od dnia 2 października 2012 r. do dnia 21 kwietnia 2014 r. powód

dokonał kapitalizacji odsetek na łączną kwotę 87,71 zł od kwoty 434,33 zł oraz zażądał od tej kwoty odsetek od dnia wniesienia pozwu, co nie było sprzeczne z art. 482 § 2 k.c.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. oraz na podstawie przepisu § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490 z późniejszymi zmianami).

Sąd orzekł o kosztach mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.). Skoro pozwany przegrał proces w całości, stąd należało od niego zasądzić opłatę sądową od pozwu w wysokości 30 zł wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 180 zł, kwotę 17 zł tytułem zwrotu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 54 groszy opłaty manipulacyjnej poniesionej dla dostawcy usług płatności przy uiszczaniu opłaty od pozwu, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

SSR Filip Sporek